

Οι στόχοι του παλλαϊκού μετώπου

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ενώ τα κόμματα της κοινοβουλευτικής Χούντας και ο ΣΥΡΙΖΑ έχουν επιδοθεί σε άλλον ένα πόλεμο περισπασμού, αυτή τη φορά για διάφορα σκάνδαλα, και ενώ η αντικαπιταλιστική Αριστερά περιμένει την σοσιαλιστική επανάσταση για να θέσει θέμα άμεσης μονομερούς εξόδου από την ΕΕ, ως αναγκαίας προϋπόθεσης εξόδου από την οικονομική και κοινωνική καταστροφή, ένα άλλο τμήμα «αντιμνημονιακών» δυνάμεων (ΕΠΑΜ κ.ά.) ασχολείται με την δημιουργία Μετώπου που θα συνενώνει ρεύματα που έχουν βασικό στόχο την απαλλαγή μας από τα Μνημόνια, και τις καταστροφικές πολιτικές της τρόικας. Όμως, η θέση αυτή είναι θεμελιακά εσφαλμένη γιατί βασίζεται στην ανάλυση ότι αιτία της κρίσης είναι το Χρέος που, όπως έχω δείξει επανειλημμένα, είναι απλώς η συνέπεια της διαδικασίας εξαρτημένης «ανάπτυξης» στην μεταπολεμική περίοδο, η οποία εντάθηκε με την ένταξή μας στην ΕΕ. Ήταν, δηλαδή, η ένταξη που ουσιαστικά κατέστρεψε την όποια παραγωγική δομή και οικονομική αυτοδυναμία είχαμε πριν. Η παραμονή μας, επομένως, στην ΕΕ είναι εγγύηση για την υποδούλωσή μας σαν λαού στα συμφέροντα των ντόπιων και ξένων ελίτ.

Η μακροπρόθεσμη, βέβαια, λύση για να αποκτήσουμε συλλογικά σαν πολίτες τον απόλυτο έλεγχο των παραγωγικών πόρων και την πλήρη οικονομική αυτοδυναμία, περνά μέσα από συστημική αλλαγή, δηλαδή την ανατροπή του ίδιου του καπιταλιστικού κοινωνικό-οικονομικού συστήματος και την αντικατάστασή του με κάποιο νέο σύστημα συλλογικού ελέγχου της οικονομίας και της πολιτείας που, κατά την γνώμη μου, δεν μπορεί παρά να είναι μια Περιεκτική Δημοκρατία. Όμως, δεν είναι ανάγκη να περιμένουμε την αντικαπιταλιστική επανάσταση, η οποία προφανώς προϋποθέτει εντελώς διαφορετικές υποκειμενικές συνθήκες από τις σημερινές. Και αυτό, γιατί στο μεταξύ θα έχει αποκλειστεί η δυνατότητα δημιουργίας παρόμοιων συνθηκών, αφού θα έχουμε πλήρως υποδουλωθεί στη Νέα Διεθνή Τάξη που επιβάλλει η σημερινή μορφή του παγκοσμιοποιημένου καπιταλιστικού συστήματος, την οποία διαχειρίζεται μια Υπερεθνική Ελίτ που στον γεωγραφικό χώρο μας εκφράζεται μέσα από την ΕΕ. Αυτό όμως είναι κάτι που αδυνατούν να αντιληφθούν οι θιασώτες μιας αναχρονιστικής Μαρξιστικής Αριστεράς που προσκολλώνται σε υπεραιωνόβια θεωρητικά εργαλεία, παρά το γεγονός ότι πεφωτισμένοι σύγχρονοι Μαρξιστές έχουν κάνει σημαντικά βήματα στην ανάπτυξη νέων εργαλείων για την ανάλυση της σημερινής παγκοσμιοποιημένης καπιταλιστικής οικονομίας.

Επομένως, ένα παλλαϊκό Μέτωπο είναι σήμερα επιτακτική ανάγκη, υπό την προϋπόθεση ότι όλοι οι πολίτες που συμμετέχουν σε αυτό σαν πολίτες, και όχι σαν μέλη κομμάτων ή οργανώσεων, δεσμεύονται από συγκεκριμένο πρόγραμμα με κοινούς στόχους, οι οποίοι απορρέουν από την κοινή θέση ότι η έξοδος από την καταστροφική κρίση είναι αδύνατη εάν δεν ξανακτίσουμε την παραγωγική δομή της χώρας. Όχι, βέβαια, με βάση την καπιταλιστική ανταγωνιστικότητα που μας οδήγησε στην σημερινή κατάσταση, αλλά με βάση τις ανάγκες μας σαν λαού, όπως θα τις ορίζουμε εμείς οι ίδιοι. Και αυτό απαιτεί ένα σημαντικό βαθμό οικονομικής αυτοδυναμίας, δηλαδή ελέγχου των παραγωγικών μας πόρων, από εμάς τους ίδιους συλλογικά, και όχι από τις «δυνάμεις της αγοράς». Δηλαδή, τις λίγες εκατοντάδες πολυεθνικών που ουσιαστικά πασχίζουν για την ευημερία ενός πολύ μικρού ποσοστού του πληθυσμού σε βάρος της συντριπτικής πλειοψηφίας.

Είναι όμως σήμερα δυνατό, ακόμη και χωρίς την άμεση καπιταλιστική ανατροπή, να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για οικονομική αυτοδυναμία; Η απάντηση είναι θετική, εφόσον όμως ικανοποιηθούν τρεις βασικοί όροι:

- Πρώτον, η άμεση και μονομερής έξοδος τόσο από την Ευρωζώνη όσο και την ΕΕ. Η απλή έξοδος από την Ευρωζώνη, με συνέχιση παραμονής στην ΕΕ, θα ήταν ακόμη περισσότερο καταστροφική από την σημερινή κατάσταση γιατί θα σήμαινε ότι όλο το θεσμικό πλαίσιο της ΕΕ (άνοιγμα και απελευθέρωση αγορών κλπ) που οδήγησε στην καταστροφή της παραγωγικής δομής θα εξακολουθούσε να ισχύει, ενώ συγχρόνως, με μια αγρίως υποτιμημένη δραχμή, θα ξεπουλιόταν ακόμη πιο φθηνά ο κοινωνικός μας πλούτος! Επομένως, αυτά που ακούγονται για... σκίσιμο των Μνημονίων μέσα στη Ευρωζώνη (ΣΥΡΙΖΑ), ή για έξοδο από την καταστροφή μέσα στην ΕΕ (υπόλοιποι, εκτός ΚΚΕ), αντικειμενικά εξαπατούν τον λαό.
- Δεύτερον, η επιβολή αυστηρών και μόνιμων ελέγχων στις αγορές κεφαλαίου, εμπορευμάτων και εργασίας, ώστε να θωρακιστεί η οικονομική αυτοδυναμία της χώρας. Πράγμα που προϋποθέτει, βέβαια, την επανεισαγωγή του δικού μας νομίσματος, σαν ελάχιστου βαθμού οικονομικής κυριαρχίας, και την κοινωνικοποίηση των Τραπεζών και των στρατηγικών κλάδων παραγωγής, με βάση, στο μεταβατικό στάδιο, ένα μίγμα μορφών ιδιοκτησίας και μεθόδων κατανομής των οικονομικών πόρων (αγορά, σχεδιασμός κ.λπ.)^[1]. Οι κοινωνικοί αυτοί έλεγχοι θα παρείχαν την δυνατότητα επανάκτησης του κοινωνικού πλούτου που, μέσα από την διαδικασία ιδιωτικοποιήσεων, έχει περιέλθει στην ιδιοκτησία των ξένων και ντόπιων ελίτ (από εργοστάσια μέχρι λιμάνια και συγκοινωνίες) αλλά και συλλογικού ελέγχου του παραγωγικού και του καταναλωτικού προτύπου, με βάση την αρχή της αυτοδυναμίας.
- Τρίτον, η δημιουργία ενός πραγματικά κοινωνικού συστήματος Υγείας, Εκπαίδευσης και Κοινωνικών Υπηρεσιών που θα κάλυπτε τις λαϊκές ανάγκες και θα ελεγχόταν από τον ίδιο τον λαό και όχι την «αγορά». Παράλληλα, ο δημόσιος τομέας θα έπρεπε να αναδιοργανωθεί ορθολογικά, στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης της οικονομίας με βάση την αρχή της αυτοδυναμίας και την επαναπρόσληψη των απολυμένων.

Οι δαπάνες για όλα τα παραπάνω θα μπορούσαν να καλυφθούν από τους υπάρχοντες οικονομικούς πόρους, υπό την προϋπόθεση, βέβαια, ότι η κυβέρνηση Λαϊκού Μετώπου που θα εφάρμοζε τα παραπάνω μέτρα θα επέβαλε μια δραστική ανακατανομή του εισοδήματος και του πλούτου, με βάση έναν απόλυτα προοδευτικό φόρο εισοδήματος/πλούτου που θα καταργούσε όλους τους άλλους φόρους, και ένα περιουσιολόγιο που θα προέκυπτε από την γενική απογραφή της ακίνητης και σημαντικής κινητής περιουσίας, συμπεριλαμβανομένων των καταθέσεων και περιουσίας στο εξωτερικό.

Αλλά, θα χρειαστεί να επανέλθω στα θέματα ανάδειξης Κυβέρνησης Λαϊκού Μετώπου για την Αυτοδυναμία και των διεθνών συσχετισμών.

<http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/>

Link: http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre2013/2013_12_01.html

¹ Βλ. ΕΚΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΑ ΛΑΪΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ
<http://www.mekea.org/2012/02/19/εκκληση-για-ενα-λαϊκο-μετωπο-κοινωνικ-2/>